

แนวคิดการพัฒนาเครือข่าย อย.น้อยระดับประเทศ Thailand FDA Youth Network

เกสัชกรประชาสรรณ์ แสนภักดี M.P.H. (ม.เชียงใหม่)

ผู้จัดการโครงการ “หุฟงโฆษณา ตาอ่านฉลาก ปากร้องเรียน”

e-mail : dmindmap@yahoo.com

URL : www.prachasan.com

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ได้มีโครงการ สนับสนุนให้สถานศึกษาทั่วประเทศจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนภายใต้ชื่อโครงการ อย.น้อย โดยกิจกรรมหลักๆ คือ การก่อตั้งชุมชน/ชมรม อย.น้อย ในสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวังปัญหาอาหารปลอดภัย (Food Safety) ภายในโรงเรียน โดยในระยะแรกของโครงการ คือ การส่งเสริมให้โรงเรียนต่างๆ ที่มีความพร้อม เข้าร่วมโครงการแล้วจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษาของตนเอง จากนั้น ก็ให้ระดับจังหวัดคัดเลือกโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่นเข้าไปประกวด ในระดับเขต ระดับภาค และระดับประเทศ เพื่อให้เห็นภาพการพัฒนา ผู้เขียนขอสรุปพัฒนาการของโครงการ อย.น้อย

ระยะที่หนึ่ง – การขายความคิดให้กับจังหวัดไปจัดกิจกรรม ซึ่งมีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการตั้งชมรม การจัดนิทรรศการความรู้

ระยะที่สอง – การจัดประกวดเพื่อหาโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อเป็นตัวแทนระดับจังหวัด เพื่อไปประกวดในระดับ เขต ระดับภาค และระดับประเทศ

ระยะที่สาม – การจัดกิจกรรมในระดับจังหวัดภายใต้ชื่อใหม่ที่เรียกว่า อย.น้อย Day Camp เป็นกิจกรรมเพื่อให้เยาวชน อย.น้อยจากทั่วทั้งจังหวัดมาทำกิจกรรมร่วมกันซึ่งก็มีการดำเนินการที่แตกต่างหลากหลาย ขึ้นกับวิถีคิดของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละจังหวัดจะวาดภาพ อย.น้อย Day Camp ของตัวเอง บางจังหวัด จัดกิจกรรม Day Camp ในห้องประชุมติดแอร์ของโรงแรม บางจังหวัดจัดกิจกรรมในค่ายทหาร โดยส่งน้อยๆ เยาวชนไปให้ทหารฝึกวินัย

คำถามจึงมีอยู่ว่า การพัฒนา อย.น้อย ในช่วงต่อไป อนาคตจะเป็นอย่างไร ในเมื่อลงแรงหว่านเมล็ดพันธุ์ของการคุ้มครองผู้บริโภครุ่นใหม่แล้ว ควรจะทำอะไรต่อไป จะปล่อยให้การจัดกิจกรรมปลูก และปลูกความคิดเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค หยุดอยู่ที่ Day Camp เท่านั้นหรือ หรือจะเป็นยังไงต่อไป

ต่อไปนี้เป็นแนวคิด การพัฒนาต่อยอดโครงการ อย.น้อย โดย ผู้เขียน เกสัชกรประชาสรรณ์ แสนภักดี ตำแหน่งปัจจุบัน เป็นหัวหน้างานประสานรัฐและท้องถิ่น กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สสจ.ขอนแก่น อดีตเคยเป็นผู้จัดการโครงการ (Project Manager) “หุฟงโฆษณา ตาอ่านฉลาก ปากร้องเรียน” ซึ่งเป็นโครงการระดับภาคของ เครือข่าย ISANRX (เครือข่ายเภสัชสาธารณสุขภาคอีสาน) ความโชคดีของผู้เขียน ส่วนหนึ่งก็เกิดจากการที่ได้มีโอกาสเดินทางไปเป็นวิทยากรให้กับโครงการ อย.น้อยในหลายจังหวัด ไม่ว่าจะเป็น สสจ. มุกดาหาร สสจ.ขอนแก่น สสจ.สกลนคร สสจ.กาฬสินธุ์ และ สสจ.ยโสธร จึงมีโอกาสได้เรียนรู้บทเรียน (Lesson Learned) จากความแตกต่างของวิธีการ แนวคิด รวมทั้งวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมในโครงการ อย.น้อย ของเยาวชน จึงเป็นโอกาสดีที่จะใคร่ขอเสนอแนวคิดเพื่อการพัฒนาโครงการ (Project Development) ในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการทบทวนบทเรียน ของการทำงานโครงการ อย.น้อย จากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยการเชิญ ภาคีสมาชิกจากทั่วประเทศ ทั้งภาค สาธารณสุข ภาคการศึกษา ท้องถิ่น และตัว เยาวชน อย.น้อย มาร่วมสัมมนา เพื่อสรุปบทเรียน (Lesson Learned) โดย จะต้องมีการเตรียมทีมงานนักวิชาการ ที่เข้าใจงาน รอดตอบทเรียน จากเวทีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ – การทำอย่างนี้จะช่วยให้เราเข้าใจพัฒนาการ และการพัฒนาที่ผ่านมา ว่าเราได้อะไรบ้าง มีอะไรบ้างที่ยังจะต้องทำซ้ำอีกรอบ หรือมีอะไรบ้างที่จะต้องทำความเข้าใจใหม่ (Re-Understanding) โดยเฉพาะการทำความเข้าใจใหม่ของส่วนกลาง เช่น จังหวัดทำความเข้าใจอำเภอ กระทรวงเข้าใจจังหวัด
2. ต่อจากการถอดบทเรียน สิ่งที่จะต้องทำ ต่อมาคือการประยุกต์หลักการในการค้นหา อย.น้อย ดีเลิศ ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งตรงกับทางภาคธุรกิจเขาก็คือ การค้นหา Best Practice อย.น้อยนั่นเอง โดยให้มีคณะทำงานทั้งภาควิชาการ และภาคสนาม แล้ว Best Practice แตกต่างจากการประกวด อย.น้อยระดับต่างๆ ใดๆ ก็คงต้องบอกว่า การหา Best Practice มันคือ ตามชื่อตรงๆ เลย ก็คือ การดูการปฏิบัติ โดยคณะทำงานจะต้องลงพื้นที่ไปดูเด็กเขาแสดง ไปดูเขาคิด ดูเขาจินตนาการ เพราะลำพัง การให้เด็กนักเรียน อย.น้อย และครูที่ปรึกษา เดินทางไปประกวดที่ ส่วนกลาง หรือตามจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพต่างๆ มันไม่ใช่การหา Best Practice มันเป็นเพียงการค้นหา หรือคัดเลือก Best Presentation เท่านั้น - เมื่อได้ Best Practice ออกมาแล้ว ก็จัดการสรุปบทเรียน รวมกันกับผลการสรุปบทเรียนจากข้อที่หนึ่ง จัดพิมพ์ออกมาเผยแพร่ ทั้งในรูปแบบเอกสาร (Hard copy) และเป็นแบบผ่านเว็บไซต์หรือ อิเล็กทรอนิกส์ (Soft copy) เพื่อให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อย.น้อยได้เรียนรู้ต่อไปอย่างถ้วนทั่วทุกพื้นที่
3. สิ่งที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คือ การจัดเตรียมชุมชนเรียนรู้ อย.น้อยในระดับประเทศ (CoP – Community of Practice) โดยอาจจะเป็นในรูปแบบของ การจัดตั้งเว็บไซต์ เครือข่าย อย.น้อย ระดับประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานงานของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพราะมาถึงวันนี้เราสร้างพันธมิตรไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นจากภาคการศึกษา ภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และอีกหลากหลายภาคส่วน แต่โครงสร้างพื้นฐานชุมชนแห่งการเรียนรู้ เรากลับไม่ได้เตรียมไว้รองรับ – ผู้เขียนเสนอแนะให้เลยว่า ต้องจัดทำเว็บไซต์ เฉพาะของ อย.น้อย ให้มันกลายเป็นชุมชน อย.น้อย ระดับประเทศ อาจจะใช้ชื่อ www.FdaSchoolNet.com หรืออะไรก็ได้แต่จะดำเนินการ – ทำไปแล้วจะได้อะไร คำตามนี้น่าสนใจ หากจะตอบคำถามนี้ก็คงจะบอกเพียงว่า หากอย.น้อย เขาโตขึ้น หรือเรียนระดับมหาวิทยาลัย หากต้องการกลับมาหาแนวคิดถึง วันวาน เขาควรจะกลับไปไหนบ้าง อย.น้อย เว็บไซต์ที่น่าจะเป็นที่หนึ่งที่ผู้บริโภค ในอนาคต จะกลับมาทบทวน อดีตตัวเอง
4. ผู้รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในระดับประเทศ ควรจะนำเอาแนวคิด เรื่องการจัดการเครือข่าย มาใช้ประโยชน์ แนวคิดก็คือ จะต้องใช้ Network Management Concept มาประยุกต์ใช้ เท่าที่ผู้เขียนไปสืบค้นมา และน่าจะนำมาประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี แนวคิดเรื่องการจัดการเครือข่ายของท่าน ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ เอามาใช้ในการจัดการเครือข่ายในระดับประเทศ นี่ยังหากเราเรียนรู้บทเรียนจากโครงการ สุดยอดที่ชื่อ To Be Number One แล้วก็จะยิ่งเข้าใจว่า หากทั่วประเทศ เด็กไทย มีหัวใจ อย.น้อย กันทั้งหมด พลังมันจะขนาดไหน เพื่อให้เข้าใจเรื่องการจัดการเครือข่าย อย.น้อยมากขึ้นอย่างละเอียด ผู้เขียนจะขอยก เรื่องการจัดการเครือข่ายขึ้นมาอธิบายแยกโดยเฉพาะ

แนวคิดการจัดการเครือข่าย อย.น้อย ระดับประเทศ

แนวคิดการจัดการเครือข่าย (Network Management) ของ ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ นั้นประกอบด้วย องค์ประกอบดังนี้

1. การจัดแผนที่เครือข่าย (Network Mapping) เพื่อให้รู้ว่าใครทำอะไร เด่นเรื่องอะไร อยู่พื้นที่ไหน
2. การแบ่งบทบาทความรับผิดชอบ (Responsibility) เมื่อมารวมกันเป็นเครือข่ายแล้วก็ควรจะต้องแสดงฝีมือในส่วนที่ตนเองถนัด ด้วยการช่วยกันรับผิดชอบงาน
3. การพัฒนาระบบสื่อสารร่วมกัน (Communication system) จะเชื่อมประสานกันได้อย่างไร ช่องทางไหน เพราะอยู่กันคนละพื้นที่
4. การพัฒนาระบบสารสนเทศร่วมกัน (Information System) ประสบการณ์ และข้อมูลจากการทำงาน จะจัดระบบร่วมกันอย่างไร เพื่อให้ทุกคนเข้าถึงและนำไปใช้ได้
5. การเรียนรู้ร่วมกัน (Learning with together) เมื่อเวลาผ่านไป ทุกคนผ่านปัญหา มีปัญหาเกิดขึ้น ก็ควรจะมีเวทีในการเรียนรู้ร่วมกันภายในเครือข่าย เช่น อาจจะเป็นการจัดประชุมใหญ่ การสัมมนา การอบรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

การประยุกต์แนวคิดการจัดการเครือข่ายมาใช้กับ เครือข่าย ออย.น้อย (from Principle to Practice)

ก่อนอื่น ๆ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องยอมรับแนวคิดที่ว่า ควรจะมีการร่วมเป็นเครือข่าย ออย.น้อยระดับประเทศ ให้ได้ก่อน ต้องยอมรับก่อนว่า การรวมกันในระดับประเทศมีความเป็นไปได้ และจะได้ประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ หากยอมรับหลักการนี้แล้ว ก็เริ่มใช้แนวคิดได้

1) **การจัดทำแผนที่เครือข่าย ออย.น้อย ระดับประเทศ (Network Mapping)** ในขั้นตอนนี้ก็คือ การให้แต่ละจังหวัดรวบรวมข้อมูล ชมรม/ชุมนุม ออย.น้อยในทุกพื้นที่ เพื่อรวบรวมเป็น database ในระดับประเทศ แล้วนำข้อมูลมาจัดการ (Database Management) เพื่อให้เห็นแผนผังเครือข่าย จังหวัดแต่ละจังหวัดจะแสดงภาพโรงเรียน แม่ข่าย โรงเรียนลูกข่าย โรงเรียนที่เพิ่งเข้าร่วมโครงการ โรงเรียนที่สร้างนวัตกรรม โรงเรียนที่ผลิตสื่อคุณภาพ และอีกหลายๆ อย่าง นี่คือการเขียนแผนผังเครือข่าย ในความหมายของผู้เขียน - สิ่งที่ต้องทำคือ เตรียมโปรแกรมฐานข้อมูลไว้จัดการข้อมูล เตรียมรูปแบบการนำเสนอไว้ เช่น การเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ (ในอดีตแสดงแต่ข้อมูล จำนวนตัวอย่างที่ผ่าน หรือ ตกมาตรฐาน) การทำผังเครือข่ายจะช่วยให้เราเห็นศูนย์เรียนรู้ (Learning Center) ในพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะใครที่ได้รางวัล ใครที่เป็น Best Practice เราจะเห็นภาพจากแผนที่เครือข่าย - แล้วใครควรจะเป็นเจ้าภาพในการจัดทำแผนที่เครือข่าย คำตอบก็คือ กระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพในการริเริ่ม ต่อจากนั้นให้ระดับจังหวัดเสนอตัวเองเข้ามาช่วยทำ เพราะระดับจังหวัดจะเข้าใจบริบท (Context) ของความเป็นเครือข่าย กระทรวงเตรียมสิ่งสนับสนุนให้พร้อมก็พอ ไม่ว่าจะเสียเวลา อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ค่าส่งแต่งตั้งคณะทำงาน

2) **การแบ่งบทบาทความรับผิดชอบ (Responsibility)** เมื่อจัดทำผังเครือข่าย ออย.น้อยระดับประเทศเสร็จแล้ว จากนั้นก็มาถึงประเด็นการแบ่งบทบาท ให้ชัดเจนในเครือข่าย ซึ่งจะมีเครือข่ายย่อย (sub network) ซ่อนอยู่ เช่น มีเครือข่าย คุ้มครองผู้บริโภค ระดับเขต ระดับภาค เครือข่ายครูอนามัย ที่ดูแลน้องๆ ออย.น้อย ชมรมออย.น้อยระดับจังหวัด ระดับภาค เครือข่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่าย สื่อเครือข่ายโครงการ NGOs เช่น เครือข่าย อาสาสมัคร ของ สคบ. หรืออื่นๆ อีก เราก็มาแบ่งบทบาทกันใครจะไปสร้างความต่อเนื่องให้กับงานในเรื่องอะไรบ้าง ใครควรจะเป็นเจ้าภาพในเรื่องอะไร เมื่อไหร่ พื้นที่ไหน โดยเฉพาะการแบ่งพื้นที่ความคิด (Area of Thinking) ซึ่งแตกต่างจากพื้นที่ทางกายภาพหรือภูมิศาสตร์ เช่น หากครูต้องการพัฒนาคู่มือการเรียนการสอนเรื่อง คุ้มครองผู้บริโภค จัดพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่ม มีคณะทำงาน ร่วมกันพัฒนา อย่างนี้เรียกว่าพื้นที่ความคิด ภาคสาธารณสุขก็ต้องรับฟัง มาถึงขั้นตอนของการแบ่งบทบาท นี้ ทุกคน หรือทุกภาคส่วนจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เจ้าหน้าที่จากภาคสาธารณสุขจะเป็นเพียงภาคหนึ่งของเครือข่าย ออย.น้อยเท่านั้น (ไม่รู้จะยอมรับให้เป็นแบบนี้ได้หรือเปล่า)

3) การพัฒนาระบบสื่อสารร่วมกัน (Communication System) ขั้นตอนที่สามมีความสำคัญมากเพราะจะเป็นเครื่องชี้วัดการเดินไหลของการประสานงานและการขับเคลื่อนงานต่อไป นั่นคือ การพัฒนาระบบการสื่อสารระหว่างสมาชิกในเครือข่าย เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานในการรู้การเปลี่ยนแปลงและเป็นไปของคนอื่น และนำเสนอเรื่องราวของเราให้คนอื่นได้เรียนรู้ สิ่งสำคัญคือ การพัฒนาช่องทางทางการสื่อสารและการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบสื่อสาร โดยอาจจะทำได้หลายช่องทาง เช่น การพัฒนาให้มีเมนู อย.น้อย ในระบบสายด่วน อย. 1556 เปิดเป็นช่องทางในการฝากข้อความหรือเรียนรู้ของ อย.น้อย 3 บาททั่วประเทศ ในการหมุนโทรศัพท์ การพัฒนาเว็บไซต์ อย.น้อย (www.ThaiFdaSchoolNet.com) ให้สมาชิกจากทั่วประเทศเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกรับข่าวสาร (mailing list) ทั้งอาจารย์ นักเรียน สาธารณสุข ท้องถิ่น ทุกคนเข้ามาประสานงานรับข่าวสาร ฝากข่าวสาร กันที่เว็บไซต์ แล้วจะใส่อะไรเข้าไปในเว็บไซต์บ้างนั้นก็ประเด็นที่น่าสนใจ ผู้เขียนให้ข้อเสนอแนะว่า หากมีการจัดทำเว็บไซต์ขึ้น ก็ควรมีข้อมูล ภาพกิจกรรม ผลงานโครงการเฝ้าระวังปัญหา มีเอกสารในรูปแบบ pdf file มีตัวอย่างโครงการเด่นๆ มีตัวอย่างสื่อ มีแฟ้มข้อมูลที่ใช้ในการอบรม หรืออื่นๆ อีกเท่าที่จะได้ประโยชน์ จริง ๆ สิ่งที่กำลังเสนอแนะนี้ มันคือ การจัดการความรู้ของเครือข่าย (Knowledge Management of Social Network) ซึ่งหากทำได้สำเร็จ เราก็จะเกิดเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ระดับประเทศที่มีพลัง

4) การจัดทำระบบสารสนเทศของเครือข่าย (Information system) เป็นการจัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับการทำงานของเครือข่าย ผลงาน รายชื่อ ทะเบียน ข้อมูลสมาชิก ไม่ว่าจะเป็น ชื่อ e-mail ทุกคนจะถูกรวบรวมเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลระดับประเทศ เอกสารทุกชิ้นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นแผ่นพับ จุลสาร อย.น้อย Sticker แบบเสื้อ ภาพบรรยากาศการประกวด ตั้งแต่อะไร ที่ผ่านมา และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะถูกนำมาจัดการเป็นฐานข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบัน สามารถเข้าถึงได้จากทุกพื้นที่ ทุกเวลา (Everytime Everywhere) ซึ่งการจำทำอย่างนี้ได้ทุกคนจะต้องร่วมกันเป็นเจ้าของข้อมูล นำข้อมูลออกมาใช้ร่วมกัน (Share Information) และการจะเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลขึ้นได้ ทุกคนก็ต้อง Care ก่อนก็คือ เกิดความตระหนักว่าจะต้องแลกเปลี่ยน แลกเปลี่ยนไปทำไม ระบบสารสนเทศก็ควรจะมีการพัฒนาและออกแบบไปร่วมกัน พร้อมๆ กันกับ Communication System เพื่อให้เสริมพลังกันและกัน ในระดับจังหวัดระยะเริ่มต้นก็ให้กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สสจ.ทุกจังหวัดเป็นเจ้าภาพ ในการประสานก่อน จากนั้นเมื่อระบบสารสนเทศเข้าที่ ก็ค่อยเคลื่อนฐานไปสู่ภาคการศึกษาหรือท้องถิ่น

5) การเรียนรู้ร่วมกันภายในเครือข่าย (Learning With Together) การเรียนรู้ร่วมกันภายในเครือข่ายทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การเรียนรู้ผ่าน เวทีถาม-ตอบ (Forum) อาจจะเป็นการใช้กระดานข่าวบนเว็บไซต์เป็นเวที นอกจากนั้นในแง่ของการเรียนรู้แบบพบปะหน้าตากันก็จะขาดไม่ได้ อาจจะจัดให้มีการสัมมนาแกนนำ อย.น้อยระดับจังหวัด การสัมมนาแกนนำ อย.น้อยระดับภาค ซึ่งคัดเลือกตัวแทนจากระดับจังหวัดมาร่วมกิจกรรม จากนั้นระดับภาคคัดเลือกคณะกรรมการภาค ส่งตัวแทน ไปเรียนรู้ระดับประเทศ ในการสัมมนาเครือข่าย อย.น้อย ประเทศ รุ่นพี่ กลับมาเรียนรู้กับรุ่นน้อง เครือข่าย ครู เรียนรู้ร่วมกับเครือข่าย สาธารณสุข ส่วนกลางเรียนรู้ร่วมกับส่วนภูมิภาค หากพัฒนาไปได้ขนาดนี้ รับรองเครือข่าย อย.น้อยของประเทศไทย จะเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีพลัง ยิ่งใหญ่ สามารถเปลี่ยนแปลง ระบบบริโภค ของเยาวชนได้เลย (ฝันใหญ่ ฝันไกล บั๊กขนาด)

จากหลักการสู่การปฏิบัติ ที่นำเสนอนี้ก็คงจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดภาพในใจ (Mental Model) เรื่องของการพัฒนาเครือข่ายอย.น้อย ในระดับประเทศ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และเคลื่อนงาน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้บริโภครุ่นใหม่

สิ่งที่มีความสำคัญมากๆ ที่ผู้เขียนคิดว่า เป็นหัวใจของเรื่องนี้เลยก็คือ อย่าคิดน้อยเหมือนชื่อโครงการ อย.น้อย เวลาคิดก็เลยพากันคิด น้อย ตามไปด้วย ต่อไปนี้เราจะต้องเปลี่ยนกรอบคิดกันใหม่

(framework) เพื่อทำงานกันแบบใหม่ ยุคใหม่นี้เขาทำงานกันแบบเครือข่าย แล้วเราก็ต้องใช้พลังของเครือข่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั่นเอง

ต้องเข้าใจความหมายของคำต่อไปนี้

“จากฟังฟังและฟังพา ต้องพัฒนาสู่ฟังกัน” ต่อไปนี้เราจะเป็นหุ้นส่วนในการเรียนรู้ของกันและกัน ช่วยเสริมพลังให้กันและกันของทุกภาคส่วน (Partnership synergy)

คำสำคัญ : เครือข่าย (Network) , การจัดการเครือข่าย (Network Management) , บทเรียน (Lesson Learned) , การปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) , กรอบแนวคิด (framework) , ชุมชนแนวปฏิบัติ (Communities of Practice – CoP) , การจัดการความรู้ (Knowledge Management – KM)

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

1. การจัดการเครือข่าย : กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา โดย ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. ปีที่พิมพ์ 2543
2. ชุมชนแนวปฏิบัติ การจัดการความรู้สายพันธุ์ใหม่ (Cultivating Communities of Practice) . เขียนโดย เอเตียน เวนเนอร์ และคณะ แปลโดย พูนลาภ อุทัยเลิศอรุณ. ปีที่พิมพ์ 2547
3. เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ . เขียนโดย พระมหาสุทิดย์ อากาศโร . ปีที่พิมพ์ 2547

เว็บไซต์กลางในการประสานงานชั่วคราว อย.น้อย www.prachasan.com

เอกสารฉบับนี้ ยินดีให้เผยแพร่ เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเครือข่าย อย.น้อย

ข้อมูลเพิ่มเติมและเอกสารฉบับเต็มติดต่อ

เภสัชกรประชาสรรณ์ แสนภักดี

ศูนย์ฝึกอบรมภูมิปัญญาสู่สากล – Glocalization Training Center

11 หมู่ 8 บ้านหนองโจด ต.บ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000

โทรสาร . 0-4332-4071 Website : www.glocalization.org